

ועיבורי החודש והשנה שבעולם הם מצד המלכות הנקראת לבנה (דמשק אליעזר).
**וְדַעַת, דָּא אִיהוּ רָזָא דְשִׁית סְטָרִין, דְּתַלְיִין בְּמַחְשְׁבָה,
 וְאַקְרוּן עַלְמָא דְהָהוּא מַחְשְׁבָה** ומש"כ 'ודעת' פירושו שהוא סוד הדעת
 המתפשט בו"ק דז"א שהם תלויים במחשבה שהוא הבינה, ולכן ו"ק דז"א הם נקראים עולם
 של אותה המחשבה שהיא הבינה (מק"מ). **וְחֻכְמָה, דְּכָלָא תַלְיָא מִנִּיהּ**
 ומש"כ 'וחכמה' פירושו שהכל תלוי מהחכמה, מאחר שהחכמה הוא תחילת גילוי כל
 הנמצאים ומשא"כ הכתר שאין בו גילוי כלל לרוב דקותו והעלמו, ומשום כך הכל מושרש
 בחכמה וכולם נכללים שם בסוד 'כולם בחכמה עשית' (ע"פ הרמ"ק).

המתרפה בכח התורה מחליש כח המלכות ומחזק כח הסטרא אחרא

וְכָל אֱלִין פְּלִילִין בְּהָהוּא כֹחַ וכל אלו הבחינות של מעשה וחשבון ודעת
 וחכמה הם כלולים באות כח אדנ"י של המלכות, כי מעשה וחשבון הם במלכות וכן
 דעת שהוא נשמת הו"ק הם משפיעים במלכות וכן החכמה הוא משפיע למלכות בסוד אבא
 יסד ברתא (מק"מ), **מַה דְּלָאוּ הֵכִי בְּסִטְרָא דְשָׂאוּל, דְּרָגָא
 דְּגִיְהִנָּם** ומה שאין הדבר כן בצד של השאול שהוא מדרגת הגיהנם כי שם אין את כל
 המדרגות הללו. **דְּהָא כָּל בֵּר נָשׁ דְּלָא אֲשֶׁתִּדִּל בְּהָאִי כ"ת,
 בְּהָאִי עַלְמָא, לְאַעְלָאָה בִּיהּ, בְּמַעֲשָׁה וְחֻשְׁבוֹן וְדַעַת
 וְחֻכְמָה** ולכן זה האדם שלא עוסק בעולם הזה בזה הכח של המלכות שהוא ע"י העסק
 בתורה ובמצוות שעל ידו הוא עולה ונכלל בשכינה, במעשה שהוא המעשים הטובים,
 ובחשבון שהוא הדיבור בתורה ובתפילה, ובדעת וחכמה שהוא עסק העיון בחכמת התורה

ובדעת סודותיה (מק"מ), סופיה לאַעֲלָה בַּשָּׁאוֹל, דְּלִית בִּיהַּ
 מַעֲשֵׂה וְחֶשְׁבֹּן וְדַעַת וְחִכְמָה אוֹ לִכְן סוּפוּ לְהִכְנִס אֶת מַדְרַגַּת הַשָּׁאוֹל
 שְׁבִיחֵהֶם שֶׁשֶּׁם אֵין אֶת הַבְּחִינֹת שֶׁל מַעֲשֵׂה וְחֶשְׁבֹּן וְדַעַת וְחִכְמָה. דִּהָא סְטָרָא
 אַחֲרָא, אֲרַח שָׁאוֹל אִיהִי כִי הָרִי הַצֵּד הָאֲחֵר שֶׁל הַטּוּמָאָה הוּא הַדֶּרֶךְ שֶׁלּוֹ
 שֶׁהוּא דֶּרֶךְ הַשָּׁאוֹל שְׁבִיחֵהֶם, דְּכַתִּיב, (משלי ז) דְּרָכֵי שָׁאוֹל בֵּיתָהּ
 וּכְמִש"כ בַּפְּסוֹק 'דְּרָכֵי שָׁאוֹל בֵּיתָה'. מֵאֵן דְּאֶתְרַפִּי מֵהָאִי כ"ח קַדִּישָׁא,
 אֶתְקַף בִּיהַּ סְטָרָא אַחֲרָא, דְּשָׁאוֹל בֵּיתָהּ וּלְכֵן מִי שְׁמַתְרַפָּה מִזֶּה
 הַכַּח שֶׁל הַמַּלְכוּת הַקְּדוּשָׁה שְׁשׁוּרָה עָלָיו אִז מִתְחַזֵּק בּוֹ הַסְט"א שְׁמַדְרַגַּת הַשָּׁאוֹל שְׁבִיחֵהֶם
 הוּא בֵּיתָהּ וּמִשְׁכְּנָהּ.

אפילו הצדיקים הגמורים יורדים לשאול כדי להעלות משם רשעים

אֲשֶׁר אֶתָּה הוֹלֵךְ שָׁמָּה, וְכִי כָּל בְּנֵי עֲלָמָא אֲזִילִי לְשָׁאוֹל
 וּמִש"כ בַּסֵּתֶם 'אֲשֶׁר אֶתָּה הוֹלֵךְ שָׁמָּה' קֶשֶׁה וְכִי כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם וְאִפִּילוּ הַצַּדִּיקִים
 הוֹלְכִים לְשָׁאוֹל. אֵין. אֲבָל סְלָקִין מִיד, דְּכַתִּיב, (שמואל א ב)
 מוֹרִיד שָׁאוֹל וַיַּעַל אֵלָּא בְּאֵמֶת כִּךְ הוּא, אִמְנָם הֵם עוֹלִים מִמֶּנּוּ מִיד וּכְמִש"כ
 'מוֹרִיד שָׁאוֹל וַיַּעַל'. בַּר אֵינֻן חֲתִיבִין, דְּלֹא הִרְהִירוּ תְּשׁוּבָה
 לְעֲלָמִין, דְּנַחֲתִין וְלֹא סְלָקִין וְהֵם חוּץ מֵאֵלּוּ הַרְשָׁעִים שֶׁהֵם לֹא הִרְהִירוּ
 תְּשׁוּבָה בְּלִיבָם לְעוֹלָמִים שֶׁהֵם יוֹרְדִים לְשָׁאוֹל וְהֵם אֵינֶם עוֹלִים מִשָּׁם. וְאִפִּילוּ
 צַדִּיקִים גְּמוּרִים נִחֲתִין תַּפְּן. אִמְאִי נִחֲתִין וְהֵנָּה אִפִּילוּ הַצַּדִּיקִים
 הַגְּמוּרִים יוֹרְדִים לְשָׁם, וְקֶשֶׁה לָמָּה הֵם יוֹרְדִים לְשָׁם. בְּגִין דְּנִטְלִין כַּמָּה

חִיִּיבִין מִתַּמֶּן, וְסִלְקִין לֹון לְעִילָא אלא הוא משום שהם לוקחים עימהם כמה רשעים והם מעלים אותם למעלה. (ותמן עבדין לון להרהר בתשובה) **וּמֵאן אִינֹון** ומי הם אותם הרשעים שהם מעלים למעלה. **אִינֹון דְּהִרְהֵרוּ בְּתִשּׁוּבָה בְּהָאֵי עֲלָמָא, וְלֹא יָכִילוּ, וְאַסְתַּלְקוּ מִן עֲלָמָא** אלא הם אותם הרשעים שהם הרהרו תשובה בליבם בזה העולם והם לא יכלו לעשות תשובה גמורה מאחר שהם הסתלקו מהעולם. **וְצַדִּיקֵיִיא נְחִתִּין בְּגִינִיהֹון דְּחִיִּיבִין גּוֹ שְׁאוּל, וְנִטְלִין לֹון, וְסִלְקִין לֹון מִן תַּמֶּן** [קל] ולכן אלו הצדיקים יורדים לשם בגלל הרשעים הללו שבתוך השאול והם לוקחים אותם ומעלים אותם משם.

אור הרשב"י

וכן איתא בספר שבחי האר"י ז"ל: וזה הענין כמו ענין נשמת הצדיק, שכיון שנפטר מזה העולם עובר דרך גיהנם ועולה, והטעם גם כן כדי שיקח נשמות אבודות עמו, ויעלם. ולי נראה שזה היה כוונת רבי יוחנן בן זכאי שאמר (במסכת ברכות דף כ"ח ע"ב) ולא עוד אלא שיש לפני ב' דרכים וכו', וקשה מאי ולא עוד הוא זה, והלא הוא הוא אשר אמר למעלה ואם יאסרני וכו'. אלא שזה ודאי אמר, אם תמצא לומר שלא יורידני לגיהנם להמיתני שם, מכל מקום פן יעבירני ויוליכני דרך שם מטעם הנ"ל, ובודאי יש בו גם כן צער, וראיה לדברי מדברי דוד המלך ע"ה (תהלים ט"ז י) לא תתן חסידך לראות שחת, וטעם לראות מדויק, ודעת לנכון נקל.

[קל] ובענין זה איתא בספר לקוטי תורה – שמואל א' וז"ל: מוריד שאול ויעל, הנה יש צדיקים גמורים נכשלים בהרהורי עבירה לא יכיר בהן זולת הש"י ויש רשעים מהרהרים בתשובה עד דכדוכה של נפש ולא נגלו תעלומות לבם רק לה' והנה מלאך אכזרי ישולח בהם להורידם לבאר שחת ואלו הרהורים אין מלאך יודע בהם אכן הצור תמים פעלו מוריד אלו הצדיקים שהיה להם מחשבות און וכדי שלא לביישם גוזר עליהן להעלות משם אותן שהרהרו בתשובה בלבם וז"ס הפסוק ה' ממית לצדיק ומחי' נצוצי טהרה על ידו כנ"ל מוריד הצדיק לשאול ויעל רשעים שמורידו להעלות הרשע שצפצף בתשובה.

בחינת חשבון וגימטריות הוא בבחינת עיני המלכות

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּתִיב (קהלת ז) אַחַת לְאַחַת לְמִצָּא חֶשְׁבֹּן

ואמר רבי יוסי לרבי אבא שהנה כתוב 'אחת לאחת למצוא חשבון' [קלא].

חֶשְׁבֹּן דְּגִימַטְרִיאוֹת דְּקִיּוּמָן בְּסִיְהָרָא, בְּאֵן דְּרִנָּא
דִּילָה אֵינוֹן והנה ידוע שהחשבון של הגימטריות הוא מצד המלכות הנקראת לבנה,

ולפי"ז קשה באיזו מדרגה וספירה של המלכות הם נמצאים [קלב] (מק"מ). **לָא אַתִּיב**

לִיה. אָמַר, שְׁמַעְנָא, וְלֹא אֲדַבְרָנָא מְלָה ולא השיב לו רבי אבא

אלא רק אמר לו שהוא שמע על זה אבל הוא לא זוכר אותו. **קָם הָהוּא טוֹלָא,**

אור הרשב"י

הגדלות גם הכתר שלה נגדל ט' חלקים כנודע
מדרוש דא"ט ב"ח מכל מקום הכתר שלה בין
בבחינת אחור בין בחינת הפנים היא עיקרית
ושרשית אליה והבאות אליה בסוד תוספת
הם מחכמה שלה ולמטה ולכן אלו המספרות
שהיא לוקחת תלויות מחכמה שלה ולמטה
והחכמה מאירה דרך העינים כמ"ש רבינו ז"ל
שחכמי הדור נקראים עיני הדעה, וזהו ששאל
ר"י חשבון דגימטריאות דקיימן בסיהרא
שכל בנינה וכל גדולה בין דאחור בין דפנים
אינה אלא ע"י חשבון, באן דרגא באיזו
ספירה דילה אינון מתחיל הוייתם, ובאה
התשובה עיניך ברכות בחשבון אלין עינין
דילה דפרפראות לגו חכמה עלאה שבחינת
המספרות הבאות לה בסוד תוספת מתחילין
מחכמה שהכתר כבר היא עיקרית ושרשית
בין דאחור בין דפנים.

[קלא] ובביאור פשט הפסוק פירש"י כל
המצות שהצדיקים עושים והעבירות
שהרשעים עוברים נמנים לפני הקדוש ברוך
הוא אחת על אחת עד שמצטרפות לחשבון
גדול כך פירשו רבותינו במסכת סוטה.

[קלב] וביאר השעת רצון שפירוש ענין כי הנה
נודע שלעולם החשבון היא המלכות כמ"ש
רבינו ז"ל בשער או"א פ"ה ופ"ו ועיין עוד שם
פ"י. ובשער תיקון הנוק' פ"ב אות ח' כתב
רבינו ז"ל שבעת הנסירה ניתנות אליה ט'
מספרות דט' דאחורים והם ט' פעמים ע"ב ג'
תרדמה תרגום וחזרת עמו פב"פ ולוקחת רק
בחינת המספרות בין בהיותה עמו אב"א בין
בהיותה עמו פב"פ. ומעם היותם ט' מספרות
יען כי בחינת הכתר שלה היא היא נקודה
העיקרית והשרשית שלה ואינה באה אליה
בסוד תוספת כמ"ש רבינו ז"ל בדרוש ה'
דתפילין ובכמה מקומות. ואע"ג שבעת

הלימוד היומי

לע"נ עליזה בת שרה ע"ה